

USTAWA

z dnia 14 lipca 2006 r.

o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego

terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej

i członków ich rodzin [\[1\]](#), [\[2\]](#)

(Dz.U. Nr 144, poz.1043)

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1.

Ustawa określa zasady i warunki wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobytu oraz wyjazdu z tego terytorium:

- 1) obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej,
  - 2) obywateli państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej,
  - 3) obywateli państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi,
  - 4) członków rodzin obywateli, o których mowa w pkt 1-3, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają
- a także tryb postępowania i organy właściwe w tych sprawach.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) granica – granicę państwową Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2005 r. Nr 226, poz. 1944);
- 2) dokument podróży – dokument podróży w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175, z późn. zm.[\[3\]](#));

3) obywatel UE – cudzoziemca:

a) obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej,

b) obywatela państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależącego do Unii Europejskiej,

c) obywatela państwa niebędącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który może korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez to państwo ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi;

4) członek rodziny – cudzoziemca będącego lub niebędącego obywatelem UE:

a) małżonka obywatela UE,

b) zstępnego obywatela UE lub zstępnego jego małżonka, w wieku do 21 lat lub pozostającego na utrzymaniu obywatela UE lub jego małżonka,

c) wstępnego obywatela UE lub wstępnego jego małżonka, pozostającego na utrzymaniu obywatela UE lub jego małżonka;

5) osoba pracująca na własny rachunek – osobę fizyczną będącą przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.^[4]), a także każdą inną osobę fizyczną wykonującą działalność zarobkową we własnym imieniu i na własny rachunek, nawet gdy inne ustawy nie zaliczają tej działalności do działalności gospodarczej, lub osoby wykonującej taką działalność do przedsiębiorców;

6) państwo członkowskie – państwo członkowskie Unii Europejskiej, państwo Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależące do Unii Europejskiej lub państwo niebędące stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którego obywatele mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez to państwo ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi;

7) pracownik – osobę pozostającą w stosunku pracy, a także osobę wykonującą pracę w ramach umowy cywilnoprawnej;

8) wiza – wizę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach.

Art. 3.

1. Do postępowań w sprawach uregulowanych w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.^[5]), o ile ustawa nie stanowi inaczej.

2. Do postępowań w sprawach uregulowanych w ustawie, a należących do właściwości konsulów, stosuje się przepisy ustawy z dnia 13 lutego 1984 r. o funkcjach konsulów Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 215, poz. 1823 oraz z 2004 r. Nr 173, poz. 1808), o ile ustawa nie stanowi inaczej.

3. W sprawach należących do właściwości wojewody, uregulowanych w ustawie, nie stosuje się przepisu art. 33 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2001 r. Nr 80, poz. 872, z późn. zm.[\[6\]](#)).

Art. 4.

Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców jest organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w stosunku do wojewody w sprawach określonych w ustawie.

Art. 5.

Organ właściwy w sprawach uregulowanych w ustawie może odstąpić od uzasadnienia decyzji lub postanowienia wydanych w tych sprawach, w całości lub w części, jeżeli wymagają tego względy bezpieczeństwa państwa.

Art. 6.

Organy właściwe w sprawach uregulowanych w ustawie są obowiązane do pouczenia obywatela UE i członka rodziny w języku dla nich zrozumiałym o:

- 1) zasadach i trybie postępowania w tych sprawach;
- 2) przysługujących im prawach i ciążących na nich obowiązkach;
- 3) treści decyzji, na podstawie których odmawia się zarejestrowania pobytu lub unieważnia się zarejestrowanie;
- 4) treści decyzji, na podstawie których odmawia się wydania dokumentów określonych w ustawie lub unieważnia się te dokumenty;
- 5) treści decyzji o wydaleniu;
- 6) trybie i terminie wnoszenia odwołania.

Art. 7.

1. Wnioski w sprawach uregulowanych w ustawie sporządza się w języku polskim i składa na formularzach.
2. Dokumenty sporządzone w języku obcym, dołączane do wniosków w sprawach uregulowanych w ustawie, składa się wraz z ich tłumaczeniem na język polski, sporządzonym przez tłumacza przysięgłego.

Art. 8.

W postępowaniach oraz rejestrach prowadzonych na podstawie ustawy mogą być przetwarzane następujące dane:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) nazwisko poprzednie;
- 3) płeć;
- 4) imię ojca;
- 5) imię matki;
- 6) data urodzenia;
- 7) miejsce i kraj urodzenia;
- 8) rysopis:
  - a) wzrost w centymetrach,
  - b) kolor oczu,
  - c) znaki szczególne;
- 9) odciski linii papilarnych;
- 10) obywatelstwo;
- 11) stan cywilny;
- 12) miejsce zamieszkania lub pobytu;
- 13) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL);
- 14) wizerunek.

Rozdział 2

Wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wyjazd z tego terytorium

Art. 9.

1. Obywatel UE może wjechać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie ważnego dokumentu podróży lub innego ważnego dokumentu potwierdzającego jego tożsamość i obywatelstwo.

2. Członek rodziny niebędący obywatelem UE może wjechać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie ważnego dokumentu podróży oraz wizy.

3. Obowiązek posiadania wizy, o którym mowa w ust. 2, nie dotyczy obywatela państwa, wobec którego stosuje się częściowe lub całkowite zniesienie obowiązku wizowego, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniającym państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.Urz. WE L 81 z 21.03.2001, str. 1) zmienionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 2414/2001 z dnia 7 grudnia 2001 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 539/2001 (Dz.Urz. WE L 327 z 12.12.2001, str. 1) oraz rozporządzeniem Rady (WE) nr 453/2003 z dnia 6 marca 2003 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 539/2001 (Dz.Urz. UE L 69 z 13.03.2003, str. 10).

Art. 10.

1. Członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE wydaje się wizę wjazdową w celu przebywania lub dołączenia do obywatela państwa członkowskiego.

2. Członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE odmawia się wydania wizy, w przypadku gdy jego dane znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, prowadzonym na podstawie art. 124 pkt 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, zwanym dalej „wykazem”.

3. Wizę wydaje lub odmawia jej wydania konsul lub komendant placówki Straży Granicznej niezwłocznie po złożeniu wniosku.

Art. 11.

1. Obywatelowi UE lub członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE można odmówić wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy:

1) jego dane znajdują się w wykazie lub

2) nie posiada dokumentu, o którym mowa odpowiednio w art. 9 ust. 1 lub 2, chyba że udowodni w inny, niebudzący wątpliwości sposób, że jest uprawniony do korzystania ze swobody przepływu osób.

2. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się w przypadku wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wzięcia udziału w postępowaniu przed sądem administracyjnym w sprawie o wydalenie z tego terytorium i gdy przebywanie obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE na tym terytorium nie spowoduje poważnych zakłóceń porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego.

Art. 12.

Komendant placówki Straży Granicznej umożliwia obywatelowi UE lub członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE przez okres nie dłuższy niż 72 godziny, przed wydaniem decyzji o odmowie wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podjęcie działań zmierzających do uzyskania dokumentów, o których mowa odpowiednio w art. 9 ust. 1 lub 2, albo do udowodnienia w inny, niebudzący wątpliwości sposób, że osoby te są uprawnione do korzystania ze swobody przepływu osób.

Art. 13.

1. Decyzje o odmowie wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wydaje komendant placówki Straży Granicznej.

2. Od decyzji komendanta placówki Straży Granicznej przysługuje odwołanie do Komendanta Głównego Straży Granicznej.

Art. 14.

1. Obywatel UE może wyjechać z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie ważnego dokumentu podróży lub innego ważnego dokumentu potwierdzającego jego tożsamość i obywatelstwo.

2. Członek rodziny niebędący obywatelem UE może wyjechać z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie ważnego dokumentu podróży.

Rozdział 3

Prawo pobytu

Art. 15.

1. Obywatel UE i członek rodziny niebędący obywatelem UE może przebywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres do 3 miesięcy bez konieczności zachowania warunków pobytu określonych w niniejszym rozdziale.

2. W okresie, o którym mowa w ust. 1:

- 1) obywatel UE jest obowiązany posiadać ważny dokument podróży albo inny ważny dokument potwierdzający jego tożsamość i obywatelstwo;
- 2) członek rodziny niebędący obywatelem UE jest obowiązany posiadać ważny dokument podróży.

Art. 16.

1. Obywatelowi UE przysługuje prawo pobytu przez okres dłuższy niż 3 miesiące, w przypadku gdy spełnia jeden z następujących warunków:

- 1) jest pracownikiem lub osobą pracującą na własny rachunek na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) jest objęty powszechnym ubezpieczeniem zdrowotnym albo jest osobą uprawnioną do świadczeń opieki zdrowotnej na podstawie przepisów o koordynacji w rozumieniu art. 5 pkt 23 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr 210, poz. 2135, z późn. zm. [\[7\]](#)) i posiada wystarczające środki finansowe do utrzymania siebie i członków rodziny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez potrzeby korzystania ze świadczeń pomocy społecznej;
- 3) studiuje lub odbywa szkolenie zawodowe w Rzeczypospolitej Polskiej i jest objęty powszechnym ubezpieczeniem zdrowotnym albo jest osobą uprawnioną do świadczeń opieki zdrowotnej na podstawie przepisów o koordynacji w rozumieniu art. 5 pkt 23 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz posiada wystarczające środki finansowe do utrzymania siebie i członków rodziny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez potrzeby korzystania ze świadczeń pomocy społecznej;
- 4) jest małżonkiem obywatela polskiego.

2. Jeżeli celem pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest wykonywanie pracy, obywatel UE, w stosunku do którego mają zastosowanie ograniczenia w dostępie do rynku pracy na podstawie umów międzynarodowych, uzyskuje prawo pobytu przez okres dłuższy niż 3 miesiące po otrzymaniu przyrzeczenia wydania zezwolenia na pracę na tym terytorium.

Art. 17.

1. Obywatel UE, który przestał być pracownikiem lub osobą pracującą na własny rachunek, zachowuje prawo pobytu przysługujące pracownikowi lub osobie pracującej na własny rachunek w następujących przypadkach:

1) nieświadczenia pracy lub niewykonywania innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na własny rachunek wskutek okresowej niezdolności do pracy z powodu choroby lub wypadku albo

2) niezamierzonego bezrobocia wynikającego z rejestru bezrobotnych prowadzonego przez powiatowy urząd pracy;

3) podjęcia kształcenia lub szkolenia zawodowego.

2. Jeżeli okres wykonywania pracy lub wykonywania innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na własny rachunek na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzedzający bezrobocie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, był krótszy niż rok, prawo pobytu przysługujące pracownikowi lub osobie pracującej na własny rachunek obywatel UE zachowuje przez okres 6 miesięcy od dnia zarejestrowania się we właściwym powiatowym urzędzie pracy.

Art. 18.

Prawo pobytu przysługujące obywatelowi UE, o którym mowa w art. 16:

1) pkt 1 i 2 oraz w art. 17 rozciąga się na członka rodziny przebywającego z nim na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) pkt 3 rozciąga się na małżonka i dziecko pozostające na jego utrzymaniu lub na utrzymaniu małżonka, przebywających z nim na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 19.

1. W przypadku rozwodu, unieważnienia małżeństwa, śmierci lub wyjazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatela UE, o którym mowa w art. 16 i 17, członek rodziny będący obywatelem UE zachowuje prawo pobytu.

2. Członek rodziny niebędący obywatelem UE zachowuje prawo pobytu w przypadku:

1) śmierci obywatela UE, o którym mowa w art. 16 i 17, jeżeli przebywał z nim na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres nie krótszy niż rok przed dniem śmierci obywatela UE;

2) rozwodu lub unieważnienia małżeństwa z obywatelem UE, o którym mowa w art. 16 i 17, jeżeli:

a) małżeństwo trwało co najmniej 3 lata przed wszczęciem postępowania w sprawie o rozwód lub o unieważnienie małżeństwa, w tym rok w czasie pobytu obywatela UE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub

b) jako były małżonek obywatela UE sprawuje opiekę nad jego dziećmi, na podstawie porozumienia między byłymi małżonkami lub na podstawie orzeczenia sądu, lub

c) przemawiają za tym szczególnie istotne okoliczności, w tym związane z podleganiem przemocą w rodzinie w trakcie trwania małżeństwa, lub

d) jako były małżonek obywatela UE ma prawo do odwiedzin małoletniego dziecka, na podstawie porozumienia między byłymi małżonkami lub na podstawie orzeczenia sądu, gdy z porozumienia lub orzeczenia wynika, że odwiedziny odbywają się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. W przypadku śmierci lub wyjazdu obywatela UE, o którym mowa w art. 16 i 17, z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dziecko obywatela UE przebywające i uczące się lub studiujące na tym terytorium oraz rodzic sprawujący nad nim opiekę, bez względu na posiadane obywatelstwo, zachowują prawo pobytu do czasu zakończenia przez dziecko nauki lub studiów.

Art. 20.

Jeżeli pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej trwa przez okres dłuższy niż 3 miesiące, obywatel UE jest obowiązany zarejestrować swój pobyt, a członek rodziny niebędący obywatelem UE jest obowiązany uzyskać kartę pobytu członka rodziny obywatela UE.

Art. 21.

1. Zarejestrowanie pobytu następuje na wniosek obywatela UE, a wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela UE – na wniosek członka rodziny niebędącego obywatelem UE.

2. Wniosek składa się osobiście, nie później niż w następnym dniu po upływie 3 miesięcy od dnia wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Wymóg osobistego złożenia wniosku nie dotyczy małoletniego.

3. Do wniosku dołącza się dokumenty lub pisemne oświadczenia potwierdzające spełnianie warunków pobytu określonych w niniejszym rozdziale, a w przypadku wniosku o wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela UE – także fotografie.

4. Przy składaniu wniosku o zarejestrowanie pobytu lub wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela UE okazuje się ważny dokument podróży. Obywatel UE może okazać inny ważny dokument potwierdzający jego tożsamość i obywatelstwo.

5. Członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE wydaje się niezwłocznie zaświadczenie o złożeniu wniosku.

Art. 22.

Zarejestrowanie pobytu i wydanie zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE dokonuje się niezwłocznie, a kartę pobytu członka rodziny obywatela UE wydaje się nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku o jej wydanie, albo w tych terminach odmawia się zarejestrowania pobytu lub wydania karty.

Art. 23.

1. Organ prowadzący postępowanie w sprawie o zarejestrowanie pobytu lub o wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela UE przekazuje kopie wniosków, o których mowa w art. 21 ust. 1, komendantowi oddziału Straży Granicznej, komendantowi wojewódzkiemu Policji i Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

2. Komendant oddziału Straży Granicznej, komendant wojewódzki Policji i Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego są obowiązani do niezwłocznego przekazywania organowi prowadzącemu postępowanie w sprawie o zarejestrowanie pobytu lub o wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela UE informacji, czy pobyt obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE stanowi zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Art. 24.

Organ prowadzący postępowanie o zarejestrowanie pobytu ustala, czy został spełniony warunek posiadania wystarczających środków finansowych, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 2 lub 3.

Art. 25.

Jeżeli w postępowaniu o wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela UE okoliczności sprawy wskazują, że:

- 1) jedno z małżonków przyjęło korzyść majątkową w zamian za wyrażenie zgody na zawarcie małżeństwa, o ile nie wynika to ze zwyczaju ugruntowanego w danym państwie lub grupie społecznej,
- 2) małżonkowie nie wypełniają prawnych obowiązków wynikających z zawarcia małżeństwa,
- 3) małżonkowie nie zamieszkują wspólnie,
- 4) małżonkowie nie spotkali się nigdy przed zawarciem małżeństwa,
- 5) małżonkowie nie mówią językiem zrozumiałym dla obojga,
- 6) małżonkowie nie są zgodni co do dotyczących ich danych osobowych i innych istotnych okoliczności, które ich dotyczą,
- 7) jedno z małżonków lub oboje małżonkowie w przeszłości zawierali już małżeństwa dla pozorów

– organ prowadzący postępowanie ustala, czy związek małżeński z obywatelem UE nie został zawarty dla pozorów.

Art. 26.

Organ prowadzący postępowanie w sprawie o zarejestrowanie pobytu lub o wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela UE może wystąpić, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, do właściwego organu państwa członkowskiego z wnioskiem o udzielenie informacji o osobie, której postępowanie dotyczy, znajdujących się w policyjnych bazach danych.

Art. 27.

1. Zarejestrowanie pobytu następuje w rejestrze pobytu obywatela UE.
2. Obywatelowi UE, którego pobyt został zarejestrowany, wydaje się zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE.

Art. 28.

1. W zaświadczeniu o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE lub karcie pobytu członka rodziny obywatela UE zamieszcza się następujące dane:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) obywatelstwo;
- 4) płeć;

5) adres miejsca zameldowania na pobyt stały, a w razie jego braku – zameldowania na pobyt czasowy trwający ponad 3 miesiące; w przypadku braku zameldowania na pobyt stały albo pobyt czasowy trwający ponad 3 miesiące danych o adresie nie zamieszcza się;

6) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) – w przypadku gdy został nadany;

7) datę wydania i nazwę organu wydającego.

2. Zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE zawiera także datę zarejestrowania pobytu, a karta pobytu członka rodziny obywatela UE – termin upływu ważności, fotografię i podpis jej posiadacza.

3. Karta pobytu członka rodziny obywatela UE może zawierać zakodowany zapis danych osobowych, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3.

Art. 29.

1. Przy odbiorze zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE lub karty pobytu członka rodziny obywatela UE okazuje się ważny dokument podróży i dowód uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 40, a w przypadku gdy odbioru dokonuje pełnomocnik wnioskodawcy – także pełnomocnictwo do odbioru zaświadczenia lub karty. Obywatel UE może okazać inny ważny dokument potwierdzający jego tożsamość i obywatelstwo.

2. Odbiór zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE lub karty pobytu członka rodziny obywatela UE potwierdza się podpisem składanym na formularzu wniosku o ich wydanie.

Art. 30.

1. Członek rodziny niebędący obywatelem UE jest obowiązany posiadać kartę pobytu członka rodziny obywatela UE, która potwierdza jego prawo do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i uprawnia wraz z ważnym dokumentem podróży do wielokrotnego przekraczania granicy bez wizy.

2. Karta pobytu członka rodziny obywatela UE jest ważna przez 5 lat, a w przypadku gdy zamierzony okres pobytu obywatela UE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do którego członek rodziny dołącza lub z którym przebywa, jest krótszy niż 5 lat – dokument ten jest ważny przez zamierzony okres pobytu obywatela UE.

Art. 31.

1. Obywatelowi UE odmawia się zarejestrowania pobytu, a członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE odmawia się wydania karty pobytu członka rodziny obywatela UE, w przypadku gdy:

1) nie zostały spełnione warunki pobytu określone w niniejszym rozdziale lub

2) pobyt obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowi zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.

2. Członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE odmawia się wydania karty pobytu członka rodziny obywatela UE także, gdy jego związek małżeński z obywatelem UE został zawarty dla pozorów.

Art. 32.

1. Zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE lub karta pobytu członka rodziny obywatela UE podlegają wymianie w przypadku:

- 1) zmiany danych w nich zamieszczonych;
- 2) zniszczenia.

2. Karta pobytu członka rodziny obywatela UE podlega wymianie także w przypadku:

- 1) zmiany wyglądu jej posiadacza utrudniającej ustalenie jego tożsamości;
- 2) upływu terminu ważności.

3. W przypadku utraty zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE lub karty pobytu członka rodziny obywatela UE wydaje się nowe zaświadczenie lub kartę.

Art. 33.

1. Wymiana lub wydanie nowego zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE następuje niezwłocznie na wniosek obywatela UE, a wymiana lub wydanie nowej karty pobytu członka rodziny obywatela UE – niezwłocznie na wniosek członka rodziny niebędącego obywatelem UE.

2. Wniosek składa się osobiście. Wymóg osobistego złożenia wniosku nie dotyczy małoletniego.

3. Do wniosku o:

- 1) wymianę karty pobytu członka rodziny obywatela UE dołącza się posiadaną kartę i fotografie;
- 2) wydanie nowej karty pobytu członka rodziny obywatela UE dołącza się fotografie.

4. Przy składaniu wniosku o wymianę lub wydanie nowego zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE okazuje się ważny dokument podróży lub inny ważny dokument potwierdzający tożsamość i obywatelstwo.

5. Przy składaniu wniosku o wymianę lub wydanie nowej karty pobytu członka rodziny obywatela UE okazuje się ważny dokument podróży.

Art. 34.

Przepisy art. 29 stosuje się do odbioru nowego zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE lub nowej karty pobytu członka rodziny obywatela UE.

Art. 35.

Zarejestrowanie pobytu unieważnia się, w przypadku gdy:

- 1) nastąpiło na podstawie podrobionych lub przerobionych dokumentów lub fałszywych informacji lub
- 2) pobyt obywatela UE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowi zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Art. 36.

Kartę pobytu członka rodziny obywatela UE unieważnia się, w przypadku gdy:

- 1) pobyt członka rodziny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowi zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub
- 2) została wydana na podstawie podrobionych lub przerobionych dokumentów lub fałszywych informacji, lub
- 3) związek małżeński członka rodziny obywatela UE został zawarty dla pozorów, lub
- 4) członek rodziny nie spełnia warunków pobytu określonych w niniejszym rozdziale.

Art. 37.

1. Kartę pobytu członka rodziny obywatela UE w razie unieważnienia lub zgonu członka rodziny obywatela UE należy niezwłocznie zwrócić organowi, który ją wydał.

2. Do zwrotu karty pobytu członka rodziny obywatela UE jest obowiązany:

- 1) w przypadku unieważnienia – członek rodziny niebędący obywatelem UE;
- 2) w przypadku zgonu członka rodziny niebędącego obywatelem UE – osoby obowiązane do zgłoszenia zgonu zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 września 1986 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2004 r. Nr 161, poz. 1688).

Art. 38.

Odmowa lub unieważnienie zarejestrowania pobytu, odmowa wymiany zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE, odmowa wydania lub wymiany oraz unieważnienie karty pobytu członka rodziny obywatela UE następują w drodze decyzji.

Art. 39.

1. Organem właściwym w sprawach zarejestrowania pobytu lub unieważnienia zarejestrowania pobytu, wymiany lub wydania nowego zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE, wydania, wymiany lub unieważnienia karty pobytu członka rodziny obywatela UE jest wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu obywatela UE.

2. Organem właściwym w sprawach wydania, wymiany lub unieważnienia karty pobytu członka rodziny obywatela UE w przypadku, o którym mowa w art. 19 ust. 2 i 3, jest wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu członka rodziny.

Art. 40.

1. Zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE lub kartę pobytu członka rodziny obywatela UE wydaje się lub wymienia po uiszczeniu należnej opłaty.

2. Opłata stanowi dochód budżetu państwa.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i sposób uiszczania opłat za wydanie lub wymianę zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej oraz karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, uwzględniając jednostkowe koszty wytworzenia i wydania lub wymiany tych dokumentów, z tym że wysokość każdej z opłat nie może przekroczyć wysokości opłaty pobieranej za wydanie obywatelowi polskiemu dowodu osobistego.

Art. 41.

1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) wzory formularzy wniosków o:

a) zarejestrowanie pobytu,

b) wymianę lub wydanie nowego zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej,

c) wydanie lub wymianę karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej;

2) dokumenty, które należy dołączyć do wniosku o zarejestrowanie pobytu lub wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, biorąc pod uwagę przepisy Unii Europejskiej wydane w tym zakresie;

3) liczbę fotografii i wymogi dotyczące fotografii dołączanych do wniosku o wydanie lub wymianę karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej;

4) wzory zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej i karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się:

1) dane, o których mowa w art. 8, w zakresie niezbędnym do zarejestrowania pobytu, wymiany lub wydania nowego zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej oraz wydania lub wymiany karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej;

2) dane, o których mowa w art. 28 ust. 1 i 2.

Rozdział 4

Prawo stałego pobytu

Art. 42.

Obywatel UE nabywa prawo stałego pobytu po upływie 5 lat nieprzerwanego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli w tym okresie spełniał warunki pobytu określone w rozdziale 3.

Art. 43.

Członek rodziny niebędący obywatelem UE nabywa prawo stałego pobytu po upływie 5 lat nieprzerwanego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z obywatelem UE, jeżeli w tym okresie spełniał warunki pobytu określone w rozdziale 3.

Art. 44.

1. Członek rodziny będący obywatelem UE, który przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nieprzerwanie przez okres 5 lat i który zachował prawo pobytu na podstawie art. 19 ust. 1, nabywa prawo stałego pobytu, jeżeli:

- 1) spełnia co najmniej jeden z warunków, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1-3, lub
- 2) stał się członkiem rodziny obywatela UE spełniającego co najmniej jeden z warunków, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1-3.

2. Członek rodziny niebędący obywatelem UE, który przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nieprzerwanie przez okres 5 lat i który zachował prawo pobytu na podstawie art. 19 ust. 2 lub 3, nabywa prawo stałego pobytu, jeżeli:

- 1) spełnia co najmniej jeden z warunków, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 i 2, lub
- 2) podczas pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stał się członkiem rodziny osoby, która spełnia co najmniej jeden z warunków, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 i 2.

Art. 45.

1. Prawo stałego pobytu przed upływem 5-letniego okresu pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nabywa:

- 1) pracownik lub osoba pracująca na własny rachunek, która w chwili zakończenia wykonywania pracy lub innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na własny rachunek osiągnęła wiek emerytalny określony przez polskie przepisy dotyczące ubezpieczenia emerytalnego lub która zakończyła wykonywanie pracy w celu przejścia na wcześniejszą emeryturę, jeżeli przedtem przez okres 12 miesięcy wykonywała pracę lub inną działalność zarobkową we własnym imieniu i na własny rachunek na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i przebywała na tym terytorium nieprzerwanie przez okres dłuższy niż 3 lata;
- 2) pracownik lub osoba pracująca na własny rachunek, która zaprzestała wykonywania pracy lub innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na własny rachunek na tym terytorium z powodu trwałej niezdolności do pracy, jeżeli przebywała na tym terytorium nieprzerwanie przez okres dłuższy niż 2 lata;
- 3) pracownik lub osoba pracująca na własny rachunek, która po 3 latach nieprzerwanego pobytu i wykonywania pracy lub innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na własny rachunek na tym terytorium wykonuje pracę lub inną działalność zarobkową we własnym imieniu i na własny rachunek w innym państwie członkowskim, przebywając nadal na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokąd powraca co najmniej raz w tygodniu.

2. Wykonywaniem pracy lub innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na własny rachunek na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2, jest także wykonywanie pracy lub innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na własny rachunek w innym państwie członkowskim.

3. Przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się także do pracownika lub osoby pracującej na własny rachunek, która, zachowując miejsce pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wykonywała pracę lub inną działalność zarobkową we własnym imieniu i na własny rachunek w innym państwie członkowskim i zaprzestała ich wykonywania z powodu trwałej niezdolności do pracy.

4. Wymogów dotyczących długości nieprzerwanego pobytu i wykonywania pracy lub innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na własny rachunek, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz wymogu dotyczącego długości nieprzerwanego pobytu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie stosuje się do małżonka obywatela polskiego.

5. Wymogu dotyczącego długości nieprzerwanego pobytu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie stosuje się, gdy zaprzestanie wykonywania pracy lub innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na własny rachunek nastąpiło z powodu trwałej niezdolności do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

6. Do okresów pracy lub wykonywania innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na własny rachunek zalicza się okresy:

- 1) niezamierzonego bezrobocia wynikającego z rejestru bezrobotnych prowadzonego przez powiatowy urząd pracy;
- 2) przerw w pracy lub w wykonywaniu innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na własny rachunek niezależnych od woli osoby, o której mowa w ust. 1;
- 3) nieświadczenia pracy lub niewykonywania innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na własny rachunek wskutek okresowej niezdolności do pracy z powodu choroby lub wypadku.

Art. 46.

1. Prawo stałego pobytu, które nabył pracownik lub osoba pracująca na własny rachunek na podstawie art. 45, nabywa także członek rodziny przebywający z nią na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez względu na posiadane obywatelstwo.

2. W przypadku śmierci pracownika lub osoby pracującej na własny rachunek w okresie wykonywania pracy lub innej działalności zarobkowej we własnym imieniu i na własny rachunek przed nabyciem prawa stałego pobytu na podstawie art. 45 członek rodziny, który w dniu śmierci przebywał z nimi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nabywa prawo stałego pobytu, bez względu na posiadane obywatelstwo, jeżeli:

- 1) pracownik lub osoba pracująca na własny rachunek do dnia śmierci przebywała na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nieprzerwanie przez okres 2 lat albo
- 2) śmierć pracownika lub osoby pracującej na własny rachunek nastąpiła wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

Art. 47.

1. Pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się za nieprzerwany, w przypadku gdy przerwy w nim nie przekroczyły łącznie 6 miesięcy w roku.

2. Pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie przerywa opuszczenie tego terytorium na okres dłuższy niż określony w ust. 1 z powodu:

- 1) odbycia obowiązkowej służby wojskowej albo
  - 2) ważnej sytuacji osobistej, w szczególności ciąży, porodu, choroby, studiów, szkolenia zawodowego, oddelegowania, która wymaga pobytu poza tym terytorium, pod warunkiem że okres ten jest nie dłuższy niż 12 kolejnych miesięcy.
3. Pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przerywa wykonanie decyzji o wydaleniu obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE.

Art. 48.

1. Obywatelowi UE, który nabył prawo stałego pobytu zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym rozdziale, wydaje się dokument potwierdzający prawo stałego pobytu.

2. Członek rodziny niebędący obywatelem UE, który nabył prawo stałego pobytu zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym rozdziale, jest obowiązany uzyskać kartę stałego pobytu członka rodziny obywatela UE.

Art. 49.

1. Wydanie dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu następuje na wniosek obywatela UE, a karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE – na wniosek członka rodziny niebędącego obywatelem UE.

2. Wniosek składa się osobiście. Wymóg osobistego złożenia wniosku nie dotyczy małoletniego.

3. Członek rodziny niebędący obywatelem UE składa wniosek o wydanie karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE przed upływem terminu ważności karty pobytu członka rodziny obywatela UE.

4. Do wniosku dołącza się fotografie.

5. Przy składaniu wniosku o wydanie dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE okazuje się ważny dokument podróży. Obywatel UE może okazać inny ważny dokument potwierdzający jego tożsamość i obywatelstwo.

Art. 50.

Dokument potwierdzający prawo stałego pobytu wydaje się niezwłocznie po złożeniu wniosku o jego wydanie, a kartę stałego pobytu członka rodziny obywatela UE – nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku o jej wydanie, albo w tych terminach odmawia się ich wydania.

Art. 51.

1. Przepisy art. 23 stosuje się do postępowania o wydanie dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu.

2. Przepisy art. 23 i 25 stosuje się do postępowania o wydanie karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE.

Art. 52.

1. W dokumencie potwierdzającym prawo stałego pobytu lub karcie stałego pobytu członka rodziny obywatela UE zamieszcza się następujące dane:

1) imię (imiona) i nazwisko;

2) datę i miejsce urodzenia;

3) obywatelstwo;

4) płeć;

- 5) adres miejsca zameldowania na pobyt stały, a w razie jego braku – zameldowania na pobyt czasowy trwający ponad 3 miesiące; w przypadku braku zameldowania na pobyt stały albo pobyt czasowy trwający ponad 3 miesiące danych o adresie nie zamieszcza się;
- 6) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) – w przypadku gdy został nadany;
- 7) nazwę organu wydającego, datę wydania i termin upływu ważności;
- 8) fotografię i podpis posiadacza.

2. Dokument potwierdzający prawo stałego pobytu lub karta stałego pobytu członka rodziny obywatela UE może zawierać zakodowany zapis danych osobowych, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3.

Art. 53.

1. Przy odbiorze dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE okazuje się dokument potwierdzający tożsamość osoby odbierającej i dowód uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 64, a w przypadku gdy odbioru dokonuje pełnomocnik wnioskodawcy – także pełnomocnictwo do odbioru dokumentu lub karty.
2. Odbiór dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE potwierdza się podpisem składanym na formularzu wniosku o ich wydanie.

Art. 54.

Członek rodziny obywatela UE jest obowiązany posiadać kartę stałego pobytu członka rodziny obywatela UE, która potwierdza jego prawo do stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz uprawnia wraz z ważnym dokumentem podróży do wielokrotnego przekraczania granicy bez wizy.

Art. 55.

Dokument potwierdzający prawo stałego pobytu i karta stałego pobytu członka rodziny obywatela UE są ważne 10 lat.

Art. 56.

1. Odmawia się wydania dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE, w przypadku gdy:
  - 1) nie zostały spełnione warunki stałego pobytu określone w niniejszym rozdziale lub
  - 2) pobyt obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowi zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.
2. Członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE odmawia się wydania karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE także wtedy, gdy jego związek małżeński z obywatelem UE został zawarty dla pozorów.

Art. 57.

1. Dokument potwierdzający prawo stałego pobytu lub karta stałego pobytu członka rodziny obywatela UE podlegają wymianie w przypadku:

- 1) zmiany danych w nich zamieszczonych;
- 2) uszkodzenia lub zaistnienia innej okoliczności utrudniającej ustalenie tożsamości posiadacza;
- 3) upływu terminu ważności.

2. W przypadku utraty dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE wydaje się nowy dokument lub kartę.

Art. 58.

1. Wymiana lub wydanie nowego dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu następuje niezwłocznie na wniosek obywatela UE, a wymiana lub wydanie nowej karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE – niezwłocznie na wniosek członka rodziny niebędącego obywatelem UE.

2. Wniosek składa się osobiście. Wymóg osobistego złożenia wniosku nie dotyczy małoletniego.

3. Do wniosku o:

- 1) wymianę dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu dołącza się posiadany dokument potwierdzający prawo stałego pobytu i fotografie;
- 2) wymianę karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE dołącza się posiadaną kartę stałego pobytu i fotografie;
- 3) wydanie nowego dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE dołącza się fotografie.

Art. 59.

Przepisy art. 53 stosuje się do odbioru nowego dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub nowej karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE.

Art. 60.

1. Dokument potwierdzający prawo stałego pobytu unieważnia się, w przypadku gdy:

- 1) został wydany na podstawie podrobionych lub przerobionych dokumentów lub fałszywych informacji lub
- 2) pobyt obywatela UE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowi poważne zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.

2. Kartę stałego pobytu członka rodziny obywatela UE unieważnia się, w przypadku gdy:

- 1) została wydana na podstawie podrobionych lub przerobionych dokumentów lub fałszywych informacji lub

2) pobyt członka rodziny niebędącego obywatelem UE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowi poważne zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, lub

3) związek małżeński członka rodziny niebędącego obywatelem UE z obywatelem UE został zawarty dla pozorów.

3. Kartę stałego pobytu członka rodziny obywatela UE można unieważnić, w przypadku gdy członek rodziny niebędący obywatelem UE opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres dłuższy niż 2 kolejne lata.

Art. 61.

1. Dokument potwierdzający prawo stałego pobytu lub kartę stałego pobytu członka rodziny obywatela UE w razie unieważnienia lub zgonu ich posiadacza należy niezwłocznie zwrócić organowi, który je wydał.

2. Do zwrotu dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE jest obowiązany:

1) w przypadku unieważnienia:

a) dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu - obywatel UE,

b) karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE - członek rodziny niebędący obywatelem UE;

2) w przypadku zgonu obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE – osoby obowiązane do zgłoszenia zgonu zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 września 1986 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego.

Art. 62.

Odmowa wydania lub wymiany dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE oraz ich unieważnienie następuje w drodze decyzji.

Art. 63.

1. Organem właściwym w sprawach wydania, wymiany lub unieważnienia dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE jest wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu obywatela UE.

2. Organem właściwym w sprawach wydania, wymiany lub unieważnienia karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE w przypadku, o którym mowa w art. 44 i 46 ust. 2, jest wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu członka rodziny.

Art. 64.

1. Dokument potwierdzający prawo stałego pobytu lub kartę stałego pobytu członka rodziny obywatela UE wydaje się lub wymienia po uiszczeniu należnej opłaty.

2. Opłata stanowi dochód budżetu państwa.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i sposób uiszczania opłat za wydanie lub wymianę

dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, uwzględniając jednostkowe koszty wytworzenia i wydania lub wymiany tych dokumentów, z tym że wysokość każdej z opłat nie może przekroczyć wysokości opłaty pobieranej za wydanie obywatelowi polskiemu dowodu osobistego.

Art. 65.

1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) wzory formularzy wniosków o:

a) wydanie lub wymianę dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu,

b) wydanie lub wymianę karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej;

2) liczbę fotografii i wymogi dotyczące fotografii dołączanych do wniosków o wydanie lub wymianę dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej;

3) wzory dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu i karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się:

1) dane, o których mowa w art. 8, w zakresie niezbędnym do wydania lub wymiany dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej;

2) dane, o których mowa w art. 52 ust. 1.

Rozdział 5

Wydalenie z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 66.

1. Obywatelowi UE lub członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE, którzy nie posiadają prawa stałego pobytu, może być wydana decyzja o wydaleniu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy ich pobyt na tym terytorium stanowi zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub zdrowia publicznego.

2. Choroba, której objawy wystąpią po upływie 3 miesięcy od dnia wjazdu obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie może stanowić podstawy do wydalenia z powodu zagrożenia dla zdrowia publicznego.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wykaz chorób, które uzasadniają podjęcie decyzji o wydaleniu obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE z powodu zagrożenia dla zdrowia publicznego.

4. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 3, powinny być uwzględnione tylko choroby epidemiczne określone przez Światową Organizację Zdrowia oraz inne choroby wysoce zakaźne i szczególnie niebezpieczne, które

podlegają zwalczaniu u obywateli polskich na podstawie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o chorobach zakaźnych i zakażeniach (Dz. U. Nr 126, poz. 1384, z późn. zm.[\[8\]](#)¹⁾).

Art. 67.

Obywatelowi UE lub członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE, którzy posiadają prawo stałego pobytu, decyzja o wydaleniu może być wydana, w przypadku gdy ich pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowi poważne zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Art. 68.

Obywatelowi UE, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres dłuższy niż 10 lat, decyzja o wydaleniu może być wydana tylko w przypadku, gdy jego pobyt na tym terytorium stanowi zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa publicznego przez zagrożenie dla pokoju, ludzkości, niepodległości lub obronności Rzeczypospolitej Polskiej lub ze względu na działalność terrorystyczną.

Art. 69.

Małoletniemu obywatelowi UE decyzja o wydaleniu może być wydana tylko w przypadku, gdy:

- 1) zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 68, lub
- 2) przemawia za tym dobro dziecka zgodnie z Konwencją o prawach dziecka, przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r. (Dz. U. z 1991 r. Nr 120, poz. 526 oraz z 2000 r. Nr 2, poz. 11).

Art. 70.

W postępowaniu o wydalenie obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE uwzględnia się w szczególności:

- 1) okres pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) wiek i stan zdrowia;
- 3) sytuację rodzinną i ekonomiczną;
- 4) stopień integracji społecznej i kulturalnej w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) stopień więzi z krajem pochodzenia.

Art. 71.

1. W decyzji o wydaleniu obywatelowi UE lub członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE nakazuje się opuszczenie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie nie krótszym niż 31 dni.

2. Jeżeli stopień zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego tego wymaga, w decyzji o wydaleniu zarządza się jej przymusowe wykonanie przez doprowadzenie obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE do granicy albo do granicy państwa, do którego zostaje wydany, lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa.

3. Przymusowe wykonanie decyzji o wydaleniu zarządza się także, gdy obywatel UE lub członek rodziny niebędący obywatelem UE nie opuścili terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji o wydaleniu.

Art. 72.

1. W przypadku wniesienia skargi do sądu administracyjnego na decyzję o wydaleniu, wraz z wnioskiem o wstrzymanie jej wykonania, termin wykonania nakazu opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ulega przedłużeniu do dnia, w którym postanowienie w sprawie tego wniosku stało się prawomocne.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, gdy podstawą wydalenia było zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa publicznego przez zagrożenie dla pokoju, ludzkości, niepodległości lub obronności Rzeczypospolitej Polskiej lub ze względu na działalność terrorystyczną.

Art. 73.

Decyzję o wydaleniu obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE wydaje, z urzędu lub na wniosek Ministra Obrony Narodowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE lub miejsce ujawnienia faktu albo zdarzenia będącego podstawą wystąpienia z wnioskiem o wydalenie.

Art. 74.

1. Przymusowe wykonanie decyzji o wydaleniu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej należy do:

1) komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na miejsce pobytu obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE – w zakresie doprowadzenia do granicy;

2) Komendanta Głównego Straży Granicznej lub komendanta oddziału Straży Granicznej właściwego ze względu na miejsce, w którym następuje przekroczenie granicy – w zakresie doprowadzenia do granicy państwa, do którego obywatel UE lub członek rodziny niebędący obywatelem UE zostaje wydany, lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa.

2. Organ, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, informuje niezwłocznie wojewodę, który wydał decyzję o wydaleniu, o opuszczeniu przez obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Wojewoda, który wydał decyzję o wydaleniu, informuje organ gminy właściwy ze względu na miejsce zameldowania na pobyt stały lub pobyt czasowy trwający ponad 3 miesiące obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE o opuszczeniu przez nich terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z wykonaniem decyzji o wydaleniu.

Art. 75.

Organy przystępujące do przymusowego wykonania decyzji o wydaleniu po upływie 2 lat od dnia jej wydania są obowiązane zawiadomić o tym wojewodę, który wydał decyzję, i wstrzymać jej wykonanie do czasu zakończenia postępowania, o którym mowa w art. 76.

Art. 76.

1. Wojewoda, który wydał decyzję o wydaleniu, w przypadku, o którym mowa w art. 75, wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie ustalenia, czy zachodzą okoliczności uzasadniające uchylenie decyzji.

2. W przypadku gdy:

1) obywatel UE lub członek rodziny niebędący obywatelem UE nie stanowi już rzeczywistego zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub

2) okoliczności, które miały wpływ na jej wydanie uległy istotnej zmianie

– wojewoda uchyla decyzję o wydaleniu.

Art. 77.

1. Dane obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE, którzy opuścili terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wskutek wykonania decyzji o wydaleniu podjętej ze względu na zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, przechowuje się w wykazie przez okres 5 lat.

2. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 1, dane obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE wykreśla się z wykazu.

Art. 78.

1. Wpisu do wykazu, przedłużenia obowiązywania wpisu oraz wykreślenia wpisu dokonuje z urzędu Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców.

2. Wykreślenie wpisu może nastąpić na wniosek osoby, której dane zostały wpisane do wykazu, w przypadku gdy istotnie zmieniły się okoliczności, które miały wpływ na wydanie decyzji o wydaleniu.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców wydaje decyzję w sprawie wykreślenia wpisu do wykazu w terminie 2 miesięcy od dnia złożenia wniosku.

Rozdział 6

Rejestry w sprawach obywateli UE i członków rodzin niebędących

obywatelami UE

Art. 79.

Wojewoda prowadzi w systemie informatycznym rejestry w sprawach dotyczących obywateli UE i członków rodzin niebędących obywatelami UE:

- 1) pobytu obywatela UE;
- 2) kart pobytu członka rodziny obywatela UE;
- 3) dokumentów potwierdzających prawo stałego pobytu;
- 4) kart stałego pobytu członka rodziny obywatela UE.

Art. 80.

W rejestrach przechowuje się dane, o których mowa w art. 8, dotyczące obywateli UE i członków rodzin niebędących obywatelami UE, wobec których prowadzi się postępowania w sprawach uregulowanych w ustawie, a ponadto:

- 1) w rejestrze, o którym mowa w art. 79 pkt 1, przechowuje się:
  - a) informacje o wnioskach dotyczących zarejestrowania pobytu i wymiany zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE,
  - b) informacje dotyczące zarejestrowania pobytu,
  - c) imię, nazwisko i stanowisko służbowe pracownika dokonującego wpisu do rejestru,
  - d) informacje o wydaniu i wymianie zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE,
  - e) informacje o decyzjach administracyjnych, postanowieniach i wyrokach sądu dotyczących odmowy i unieważnienia zarejestrowania pobytu;
- 2) w rejestrze, o którym mowa w art. 79 pkt 2, przechowuje się informacje o:
  - a) wnioskach o wydanie i wymianę karty pobytu członka rodziny obywatela UE,
  - b) dacie wydania, numerze, serii i terminie upływu ważności karty pobytu członka rodziny obywatela UE,
  - c) decyzjach administracyjnych, postanowieniach i wyrokach sądu dotyczących wymiany i unieważnienia karty pobytu członka rodziny obywatela UE;
- 3) w rejestrze, o którym mowa w art. 79 pkt 3, przechowuje się informacje o:
  - a) wnioskach o wydanie i wymianę dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu,
  - b) dacie wydania, numerze, serii i terminie upływu ważności dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu,
  - c) decyzjach administracyjnych, postanowieniach i wyrokach sądu dotyczących wymiany i unieważnienia dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu;
- 4) w rejestrze, o którym mowa w art. 79 pkt 4, przechowuje się informacje o:
  - a) wnioskach o wydanie i wymianę karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE,
  - b) dacie wydania, numerze, serii i terminie upływu ważności karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE,

c) decyzjach administracyjnych, postanowieniach i wyrokach sądu dotyczących wymiany i unieważnienia karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE.

Rozdział 7

Przepisy karne

Art. 81.

Kto:

- 1) nie dopełnia obowiązku zarejestrowania pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) uchyla się od obowiązku posiadania albo wymiany karty pobytu członka rodziny obywatela UE lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE,
- 3) wbrew obowiązkowi nie zwraca karty pobytu członka rodziny obywatela UE, dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE

– podlega karze grzywny.

Art. 82.

Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w art. 81, następuje w trybie określonym w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2001 r. Nr 106, poz. 1148, z późn. zm.[\[9\]](#)¹).

Rozdział 8

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 83.

W ustawie z dnia 15 lutego 1962 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2000 r. Nr 28, poz. 353, z późn. zm. [\[10\]](#)¹) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemcowi można, na jego wniosek, nadać obywatelstwo polskie, jeżeli zamieszkuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej co najmniej 5 lat na podstawie zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich lub posiadając prawo stałego pobytu.”;

- 2) w art. 10 ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Cudzoziemiec pozostający co najmniej 3 lata w związku małżeńskim zawartym z osobą posiadającą obywatelstwo polskie, który zamieszkuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich lub posiadając prawo stałego pobytu, może nabyć obywatelstwo polskie, jeżeli w terminie określonym w ust. 1a złoży odpowiednie oświadczenie przed właściwym organem i organ ten wyda decyzję o przyjęciu oświadczenia.

1a. Termin do złożenia oświadczenia woli w sprawie nabycia obywatelstwa polskiego wynosi 3 lata i 6 miesięcy od dnia zawarcia związku małżeńskiego z osobą posiadającą obywatelstwo polskie albo 6 miesięcy od dnia uzyskania przez cudzoziemca zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich lub nabycia prawa stałego pobytu.”;

3) uchyla się art. 18f.

Art. 84.

W ustawie z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 2001 r. Nr 87, poz. 960, z późn. zm.[\[11\]](#)) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) uprawniającym obywateli polskich do przekraczania granic państw członkowskich Unii Europejskiej, państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej oraz państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, których obywatele mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, uznających ten dokument za wystarczający do przekraczania ich granicy.”;

2) w art. 12 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zwalnia się od obowiązku zameldowania na pobyt czasowy dzieci do lat 7 na okres nieprzekraczający 3 miesięcy.”;

3) w art. 15 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Osoba, która wyjeżdża za granicę na okres dłuższy niż 3 miesiące, jest obowiązana zgłosić swój wyjazd oraz powrót właściwemu ze względu na miejsce pobytu stałego organowi wymienionemu w ust. 1. Zgłoszenia wyjazdu dokonuje się najpóźniej w dniu opuszczenia dotychczasowego miejsca pobytu, a zgłoszenia powrotu – najpóźniej przed upływem czwartej doby, licząc od dnia powrotu.”;

4) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Jeżeli okres pobytu czasowego trwającego do 3 miesięcy odpowiada okresowi zgłoszonemu przy zameldowaniu, osoba opuszczająca miejsce tego pobytu jest zwolniona od obowiązku wymeldowania się.

2. Osoba, która opuszcza miejsce pobytu czasowego trwającego do 3 miesięcy przed upływem czasu zgłoszonego przy zameldowaniu, jest obowiązana wymeldować się najpóźniej w dniu opuszczenia tego miejsca.”;

5) w art. 24 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemiec przebywający poza zakładem hotelarskim, zakładem udzielającym pomieszczenia w związku z pracą, nauką, leczeniem się lub wypoczynkiem jest obowiązany zameldować się na pobyt czasowy najpóźniej przed upływem czwartej doby, licząc od chwili przekroczenia granicy Rzeczypospolitej Polskiej.”;

6) w art. 26:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obywatel państwa członkowskiego Unii Europejskiej i członek jego rodziny niebędący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, dokonujący zameldowania się na pobyt stały, zgłaszają wymagane dane do zameldowania, przy czym obywatel państwa członkowskiego Unii Europejskiej przedstawia ważny dokument podróży lub inny ważny dokument potwierdzający jego tożsamość i obywatelstwo oraz ważny dokument potwierdzający prawo stałego pobytu, a członek jego rodziny niebędący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej – ważny dokument podróży oraz ważną kartę stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej.”,

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Obywatel państwa członkowskiego Unii Europejskiej i członek jego rodziny niebędący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, którzy dokonują zameldowania się na pobyt czasowy trwający ponad 3 miesiące, zgłaszają wymagane dane do zameldowania, przy czym obywatel państwa członkowskiego Unii Europejskiej przedstawia ważny dokument podróży lub inny ważny dokument potwierdzający jego tożsamość i obywatelstwo oraz zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej lub, w przypadku braku zaświadczenia, składa oświadczenie o zarejestrowaniu pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a członek jego rodziny niebędący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej – ważny dokument podróży oraz ważną kartę pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej.

5. Przepisy ust. 2 i 4 stosuje się do obywateli państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej lub państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, oraz do członków ich rodzin.”;

7) w art. 44a:

a) w ust. 1 w pkt 1 lit. c i d otrzymują brzmienie:

„c) zbioru danych obywateli polskich i cudzoziemców zameldowanych na pobyt czasowy trwający ponad 3 miesiące,

d) zbioru danych obywateli polskich i cudzoziemców zameldowanych na pobyt czasowy trwający do 3 miesięcy,”

b) w ust. 2 pkt 20 i 21 otrzymują brzmienie:

„20) seria i numer dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu, data wydania, data ważności oraz oznaczenie organu, który go wydał,

21) seria i numer karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, data wydania, data ważności oraz oznaczenie organu, który ją wydał.”

c) w ust. 4 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) data wydania, seria i numer zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej oraz oznaczenie organu, który je wydał,

4) seria i numer karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, data wydania, data ważności oraz oznaczenie organu, który ją wydał,”

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W zbiorze meldunkowym, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. d, zamieszcza się także datę przekroczenia granicy zgłoszoną przez cudzoziemca przy dopełnianiu obowiązku meldunkowego.”;

8) użyte w art. 8 ust. 1 i 3, art. 9 ust. 2a, art. 14 ust. 1, art. 15 ust. 1, 1a, 2 i 4, art. 26 ust. 3, art. 29 ust. 1, art. 31a ust. 3 pkt 1 i 2, art. 37 ust. 1 pkt 3, art. 44a ust. 2 pkt 15 i art. 44e ust. 3 pkt 10, w różnej liczbie i przypadku, wyrazy „trwający ponad 2 miesiące” lub wyrazy „trwający ponad dwa miesiące” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „trwający ponad 3 miesiące”.

Art. 85.

W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58, z późn. zm.[\[12\]](#)) w art. 21 po ust. 2 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Zakaz określony w ust. 1 nie ma także zastosowania, jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej wystąpi do Komendanta Głównego Policji z wnioskiem o udzielenie informacji o osobie ubiegającej się w tym państwie o zarejestrowanie pobytu lub wydanie karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, znajdujących się w policyjnych bazach danych.

4. Komendant Główny Policji udziela informacji, o których mowa w ust. 3, w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania wniosku.”.

Art. 86.

W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.[\[13\]](#)) w art. 94a ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Za członków rodzin osób, o których mowa w ust. 2 pkt 1, uważa się osoby wymienione w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 24 maja 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”.

Art. 87.

W ustawie z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, z późn. zm.[\[14\]](#)) w art. 7a ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Dla zachowujących miejsce stałego pobytu poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

1) obywateli polskich,

2) obywateli państw, o których mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.[\[15\]](#)), zwanej dalej „ustawą”,

3) obywateli państw, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła umowy międzynarodowe, o których mowa w art. 13 ust. 3 ustawy

– podejmujących działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, właściwość miejscową gminy dla celów ewidencyjnych określa się według głównego miejsca wykonywania tej działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”.

Art. 88.

W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2004 r. Nr 253, poz. 2532, z późn. zm.[\[16\]](#)) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 w pkt 1 lit. l otrzymuje brzmienie:

„l) pobytu obywateli państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej lub państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, oraz członków ich rodzin,”;

2) w załączniku do ustawy w części IV Zezwolenia w pkt 5 kolumna 4 otrzymuje brzmienie:

„wiza wjazdowa w celu przebywania lub dołączenia do obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależącego do Unii Europejskiej lub państwa niebędącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który może korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez to państwo ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi”.

Art. 89.

W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175, z późn. zm.[\[17\]](#)) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej lub państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, oraz członków ich rodzin, z wyjątkiem:

a) art. 93, 94, 96, 100, rozdziałów 9 i 10, art. 124 pkt 1 lit. g oraz pkt 2 i 4, art. 125 ust. 1 pkt 2 w zakresie dotyczącym art. 124 pkt 1 lit. g, art. 126 ust. 1 pkt 4 i 7 oraz ust. 2, art. 127, 128 ust. 2, art. 131-134, które mają zastosowanie do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej lub państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, oraz członków ich rodzin,

b) art. 25, art. 26 pkt 3 lit. d, art. 29 ust. 3, art. 45 ust. 1, 1a i 2, art. 48 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 3 i 5-7, art. 49, 52, 84a, rozdziału 8a, art. 124 pkt 1 lit. a, art. 125 ust. 1 pkt 1, art. 126 ust. 1 pkt 1 lit. a, które mają zastosowanie do członków rodzin obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej lub państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, niebędących obywatelami tych państw,”;

2) w art. 16 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) obywatel polski zamieszkujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także obywatel państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależącego do Unii Europejskiej lub państwa niebędącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który może korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez to państwo ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, oraz członek jego rodziny, zamieszkujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i posiadający prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na tym terytorium;

2) cudzoziemiec przebywający bezpośrednio przed wystawieniem zaproszenia legalnie przez okres co najmniej 5 lat na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub posiadający zezwolenie na osiedlenie się albo zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE;”;

3) w art. 26 w pkt 3 w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) przebywania lub dołączenia do obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależącego do Unii Europejskiej lub państwa niebędącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którego obywatele mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez to państwo ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi;”;

4) w art. 29 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Wiza wjazdowa, o której mowa w art. 26 pkt 3 lit. d, uprawnia do nieograniczonej liczby wjazdów, a okres jej ważności wynosi 3 miesiące.”;

5) art. 47 otrzymuje brzmienie:

„Art. 47. 1. Cudzoziemcowi, który wykaże, że istnieją wyjątkowe i pilne przyczyny, w szczególności humanitarne, zawodowe lub ważny interes Rzeczypospolitej Polskiej, wymagające jego wjazdu i pobytu na jej terytorium lub przejazdu przez to terytorium oraz że z powodów niezależnych od niego i nieprzewidywalnych nie mógł uzyskać wizy od konsula, wizę tranzytową lub wizę pobytową w celu, o którym mowa w art. 26 pkt 4 lit. b-f oraz i, może wydać komendant placówki Straży Granicznej.

2. Cudzoziemcowi, który wykaże, że łączy go więzi o charakterze rodzinnym z zamieszkującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależącego do Unii Europejskiej lub państwa niebędącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który może korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez to państwo ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, komendant placówki Straży Granicznej może wydać wizę wjazdową w celu, o którym mowa w art. 26 pkt 3 lit. d.

3. Wiza, o której mowa w ust. 1 i 2, uprawnia do jednokrotnego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie ważności równym okresowi pobytu, nie dłuższemu jednak niż 15 dni.

4. Postępowanie w sprawie wydania wizy, o której mowa w ust. 1 i 2, może być ograniczone do czynności, o których mowa w art. 24.

5. Wydanie decyzji o odmowie wydania wizy, o której mowa w ust. 1 i 2, odnotowuje się w dokumencie podróży cudzoziemca.”;

6) w art. 53:

a) w ust. 5:

- po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) jest duchownym, członkiem zakonu lub alumnem seminarium duchownego, nowicjuszem, postulantom, juniorystą Kościoła Katolickiego, innego kościoła lub związku wyznaniowego;”;

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wykaże, że zachodzą inne, niż określone w pkt 1, 1a i ust. 1, okoliczności uzasadniające jego zamieszkiwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres dłuższy niż 3 miesiące, w szczególności ze względu na więzi o charakterze rodzinnym łączące go z zamieszkującym na tym terytorium obywatelem polskim lub obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależącego do Unii Europejskiej lub państwa niebędącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który może korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez to państwo ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi.”;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Cudzoziemiec, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 7, 9, 13 i 14 oraz ust. 5 pkt 1 i 2, jest obowiązany posiadać:

1) stabilne i regularne źródło dochodu wystarczającego do pokrycia kosztów utrzymania siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu;

2) ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu przepisów o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

c) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Cudzoziemiec, o którym mowa w ust. 5 pkt 1a, jest obowiązany spełniać warunek, o którym mowa w ust. 7 pkt 2.”;

7) art. 59 otrzymuje brzmienie:

„Art. 59. Cudzoziemiec jest obowiązany opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed upływem terminu ważności zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, chyba że uzyskał kolejne zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE.”;

8) w art. 65:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE udziela się cudzoziemcowi przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bezpośrednio przed złożeniem wniosku, legalnie i nieprzerwanie, co najmniej przez 5 lat, który posiada.”;

b) w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) pracownika „au pair”, sezonowego, delegowanego przez usługodawcę w celu transgranicznego świadczenia usług lub usługodawcy świadczącego usługi transgraniczne.”;

9) po art. 99 dodaje się art. 99a w brzmieniu:

„Art. 99a. 1. Do cudzoziemców posiadających dostęp do rynku pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach określonych w aktach prawnych wydanych przez organy powołane na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, podpisanego w Ankarze dnia 12 września 1963 r. (Dz.Urz. WE L 217 z 29.12.1964, str. 3687), oraz do członków ich rodzin nie stosuje się przepisów art. 88, 90, 91, 95 i art. 97-99. W zakresie uregulowanym w tych przepisach stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 24 maja 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin.

2. Za członka rodziny cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1, uważa się jego:

1) małżonka;

2) zstępnego lub zstępnego jego małżonka, w wieku do 21 lat lub pozostającego na utrzymaniu cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1, lub jego małżonka;

3) wstępnego w linii prostej lub wstępnego jego małżonka, pozostającego na utrzymaniu cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1, lub jego małżonka.”;

10) w art. 124 w pkt 1 w lit. k średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. l w brzmieniu:

„l) wydania polskich dokumentów podróży dla cudzoziemca.”;

11) w art. 125 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w pkt 1 w lit. b-d, g, j, l, prowadzi wojewoda.”;

12) w art. 126 w ust. 1:

a) w pkt 1 lit. c i d otrzymują brzmienie:

„c) w lit. c, dotyczące cudzoziemców objętych postępowaniami o wydanie i cofnięcie zezwolenia na osiedlenie się oraz datę wydania, numer, serię oraz termin upływu ważności karty pobytu,

d) w lit. j, dotyczące cudzoziemców objętych postępowaniami o wydanie i cofnięcie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE oraz datę wydania, numer, serię oraz termin upływu ważności karty pobytu;”;

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w lit. d, e, l, przechowuje się imię (imiona) i nazwisko, datę i miejsce urodzenia oraz obywatelstwo cudzoziemca, datę wydania, numer, serię oraz termin upływu ważności polskiego dokumentu tożsamości cudzoziemca, tymczasowego polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca lub polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca, a także informacje o wnioskach o wydanie i wymianę oraz decyzjach o odmowie wydania tych dokumentów;”;

13) w art. 132 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. System Pobyt składa się z:

1) rejestrów, o których mowa w art. 124 pkt 1 lit. a-h, j, l, z wyjątkiem rejestrów prowadzonych przez konsula;

2) ewidencji, o której mowa w art. 124 pkt 3;

3) wykazu, o którym mowa w art. 124 pkt 4;

4) rejestru spraw o nadanie statusu uchodźcy oraz o udzielenie pomocy cudzoziemcom ubiegającym się o nadanie statusu uchodźcy;

5) rejestru spraw o wydalenie osób posiadających status uchodźcy;

6) rejestru spraw o udzielenie azylu;

7) rejestru spraw o udzielenie zgody na pobyt tolerowany;

8) rejestru spraw o udzielenie ochrony czasowej;

9) rejestru pobytu obywatela Unii Europejskiej;

10) rejestru kart pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej;

11) rejestru dokumentów potwierdzających prawo stałego pobytu;

12) rejestru kart stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej;

13) rejestrów wniosków, wydanych postanowień i decyzji w sprawach:

a) o wydanie wizej wjazdowej w celu repatriacji,

b) o udzielenie pomocy repatriantom ze środków budżetu państwa,

c) o uznanie za repatrianta;

14) ewidencji osób ubiegających się o wydanie wizej wjazdowej w celu repatriacji i członków ich rodzin, nieposiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zapewnionego lokalu mieszkalnego lub źródła utrzymania;

15) centralnego rejestru danych o nabyciu i utracie obywatelstwa polskiego.”;

14) w art. 133 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Organ obowiązany do prowadzenia rejestrów i ewidencji, o których mowa w art. 124 pkt 1 lit. a-h, j-l i pkt 2 i 3 oraz w art. 132 ust. 2 pkt 4-15, posiada dostęp do danych przetwarzanych w Systemie Pobyt, w rejestrze, o którym mowa w art. 124 pkt 1 lit. k, oraz w rejestrze odcisków linii papilarnych pobranych od cudzoziemca na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3, w zakresie danych gromadzonych w rejestrach i ewidencji, które ten organ prowadzi.”;

15) w art. 141 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach uregulowanych w ustawie, w sprawach wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobytu oraz wyjazdu z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej lub państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, a także członków ich rodzin, którzy z nimi przebywają lub do nich dołączają, repatriacji, nadawania statusu uchodźcy, udzielania cudzoziemcom azylu, wyrażania zgody na pobyt tolerowany oraz udzielania ochrony czasowej, a także w sprawach związanych z obywatelstwem polskim, które wynikają z zakresu zadań administracji rządowej, jest Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców, zwany dalej „Prezesem Urzędu”, z wyjątkiem spraw zastrzeżonych dla innych organów.”;

16) w art. 143 w ust. 1 w pkt 1 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) w ustawie z dnia 24 maja 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin”.

Art. 90.

W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

(Dz. U. Nr 128, poz. 1176, z późn. zm.[\[18\]](#)¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) posiada zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenie na osiedlenie się, zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich, prawo pobytu lub prawo stałego pobytu;”;

2) w art. 56 w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich lub zgody na pobyt tolerowany;”.

Art. 91.

W ustawie z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135, poz. 1268, z późn. zm.[\[19\]](#)¹⁾) w art. 2 pkt 3

otrzymuje brzmienie:

„3) mającym miejsce zamieszkania i przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej, państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej lub państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską

i jej państwami członkowskimi, posiadającym prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”.

Art. 92.

W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593, z późn. zm.[\[20\]](#)) w art. 5 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) mającym miejsce zamieszkania i przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej, państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej lub państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, posiadającym prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”.

Art. 93.

W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001, z późn. zm.[\[21\]](#)) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) w ust. 3 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) cudzoziemców zamierzających wykonywać lub wykonujących pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

a) obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej,

b) obywateli państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej,

c) obywateli państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi,

d) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy,

e) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na osiedlenie się,

f) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich,

g) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175, z późn. zm.[\[22\]](#)),

h) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej jako członkowie rodziny cudzoziemca, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 13 lub art. 54 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony,

i) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zgodę na pobyt tolerowany,

j) korzystających w Rzeczypospolitej Polskiej z ochrony czasowej,

k) ubiegających się w Rzeczypospolitej Polskiej o nadanie statusu uchodźcy, którym po upływie roku od dnia złożenia wniosku o nadanie statusu uchodźcy nie została wydana decyzja w pierwszej instancji i przyczyna przedłużenia postępowania nie leży po ich stronie;

3) cudzoziemców – członków rodzin cudzoziemców, o których mowa w pkt 2 lit. a-c;”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Na zasadach określonych w ustawie zasiłki i inne świadczenia z tytułu bezrobocia przysługują osobom, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2 lit. a-g oraz i, j, oraz cudzoziemcom – członkom rodzin obywateli polskich.”;

2) w art. 2 w ust. 1:

a) w pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„bezrobotnym – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1 i 2 lit. a-g lub i, j, lub cudzoziemca – członka rodziny obywatela polskiego, niezatrudnioną i niewykonującą innej pracy zarobkowej, zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym w danym zawodzie lub służbie albo innej pracy zarobkowej, albo jeżeli jest osobą niepełnosprawną, zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia co najmniej w połowie tego wymiaru czasu pracy, nieuczącą się w szkole, z wyjątkiem uczącej się w szkole dla dorosłych lub przystępującej do egzaminu eksternistycznego z zakresu tej szkoły lub w szkole wyższej w systemie wieczorowym, zaocznym lub eksternistycznym, zarejestrowaną we właściwym dla miejsca zameldowania stałego lub czasowego powiatowym urzędzie pracy oraz poszukującą zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, jeżeli:”;

b) pkt 22 otrzymuje brzmienie:

„22) poszukującym pracy – oznacza to osobę niezatrudnioną, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1-3, lub cudzoziemca – członka rodziny obywatela polskiego, poszukującą zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej oraz osobę zatrudnioną zgłaszającą zamiar i gotowość podjęcia innej pracy zarobkowej lub zatrudnienia w wyższym wymiarze czasu pracy, dodatkowego albo innego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, zarejestrowaną w powiatowym urzędzie pracy;”;

c) pkt 30 otrzymuje brzmienie:

„30) przyrzeczeniu – oznacza to przyrzeczenie wydania cudzoziemcowi zezwolenia na pracę pod warunkiem uzyskania przez niego odpowiedniej wizy lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony albo zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej bądź karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej;”;

d) pkt 39 otrzymuje brzmienie:

„39) usługach EURES – oznacza to usługi rynku pracy realizowane przez publiczne służby zatrudnienia oraz związki zawodowe i organizacje pracodawców, obejmujące w szczególności pośrednictwo pracy wraz z doradztwem z zakresu mobilności na rynku pracy Rzeczypospolitej Polskiej oraz państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c;”;

3) w art. 4:

a) w ust. 1 w pkt 2 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) realizowanie zadań wynikających z prawa swobodnego przepływu pracowników między państwami, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, w szczególności przez realizowanie i koordynowanie działań w województwach i powiatach w zakresie udziału publicznych służb zatrudnienia w sieci EURES,”;

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego realizuje zadania z zakresu koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, w szczególności przez pełnienie funkcji instytucji łącznikowej.”;

4) w art. 8 w ust. 1 pkt 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8) realizowanie zadań wynikających z koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, w szczególności:

a) pełnienie funkcji instytucji właściwej,

b) przyjmowanie i rozpatrywanie wniosków bezrobotnych o wydanie odpowiednich zaświadczeń w sprawach świadczeń z tytułu bezrobocia,

c) wydawanie decyzji w sprawach świadczeń z tytułu bezrobocia;

9) realizowanie zadań wynikających z prawa swobodnego przepływu pracowników między państwami, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, w szczególności realizowanie zadań z zakresu udziału w sieci EURES, w tym:

a) wspieranie i koordynowanie realizacji zadań na terenie województwa we współpracy z ministrem właściwym do spraw pracy oraz samorządem powiatowym, związkami zawodowymi i organizacjami pracodawców,

b) świadczenie usług EURES;”;

5) w art. 9 w ust. 1 pkt 15 i 16 otrzymują brzmienie:

„15) realizowanie zadań wynikających z koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, w tym realizowanie decyzji, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 8 lit. c;

16) realizowanie zadań wynikających z prawa swobodnego przepływu pracowników między państwami, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, w szczególności realizowanie zadań z zakresu udziału w sieci EURES, w tym świadczenie usług EURES we współpracy z ministrem właściwym do spraw pracy, samorządem województwa, związkami zawodowymi i organizacjami pracodawców;”;

6) w art. 37 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Usługi EURES są realizowane na terenie państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, i polegają w szczególności na:”;

7) w art. 71:

a) w ust. 1 w pkt 2 lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) opłacał składkę na Fundusz Pracy w związku z zatrudnieniem lub wykonywaniem innej pracy zarobkowej za granicą u pracodawcy zagranicznego w państwie niewymienionym w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, w wysokości 9,75% przeciętnego wynagrodzenia za każdy miesiąc zatrudnienia,”

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Do okresu wymaganego do nabycia prawa do zasiłku zalicza się także okresy zatrudnienia w państwach, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, na zasadach określonych przepisami o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich Unii Europejskiej.”

c) po ust. 7 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki oraz tryb opłacania składek na Fundusz Pracy przez osoby podejmujące zatrudnienie lub inną pracę zarobkową za granicą u pracodawcy zagranicznego w państwie niewymienionym w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, uwzględniając zasady

obowiązujące przy opłacaniu składek na ubezpieczenia społeczne, brak możliwości ich opłacania za okresy wsteczne oraz ich zwrotu, chyba że zostały wpłacone w wyższej od obowiązującej wysokości.”;

8) w art. 72 w ust. 5a lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) okresy zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej przebyte przed dniem 1 maja 2004 r. za granicą u pracodawcy zagranicznego w państwie wymienionym w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, za które były opłacane składki na Fundusz Pracy.”;

9) w art. 75 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Bezrobotny, który nabył w Rzeczypospolitej Polskiej prawo do świadczeń z tytułu bezrobocia i udaje się do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa określonego w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. b i c w celu poszukiwania pracy, zachowuje prawo do tych świadczeń.

5. Świadczenia przysługujące bezrobotnemu, o którym mowa w ust. 4, są wypłacane na zasadach określonych przepisami o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c.”;

10) w art. 86 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Udokumentowane okresy zatrudnienia obywateli polskich i obywateli państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, za granicą u pracodawców zagranicznych są zaliczane do okresów pracy w Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie uprawnień pracowniczych.”;

11) w art. 87:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) w ust. 1:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) posiadający zezwolenie na osiedlenie się w Rzeczypospolitej Polskiej;”

– po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:

„2b) posiadający zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich w Rzeczypospolitej Polskiej;”

– pkt 5, 5a i 5b otrzymują brzmienie:

„5) członkowie rodziny obywatela polskiego będący obywatelami państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c;

5a) małżonek obywatela polskiego niebędący obywatelem państwa, o którym mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, jeżeli posiada zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielone w związku z zawarciem związku małżeńskiego;

5b) zstępni, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 8 lit. b, obywatela polskiego lub cudzoziemca – małżonka obywatela polskiego, o którym mowa w pkt 8, niebędący obywatelami państwa, o którym mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a-c, jeżeli posiadają zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”

– pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) cudzoziemcy:

a) będący obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej,

- b) będący obywatelami państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej,
  - c) będący obywatelami państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi,
  - d) członkowie rodzin cudzoziemców, o których mowa w lit. a-c, a także zstępni małżonka tych cudzoziemców, w wieku do 21 lat lub pozostający na utrzymaniu tych cudzoziemców lub ich małżonka oraz wstępni tych cudzoziemców lub ich małżonka, pozostający na utrzymaniu tych cudzoziemców lub ich małżonka.”,
- c) dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. W stosunku do cudzoziemców, o których mowa w ust. 1 pkt 8, jest możliwe zastosowanie ograniczeń w dostępie do rynku pracy, jeżeli możliwość taka wynika z umów międzynarodowych.

3. Ograniczeń w dostępie do rynku pracy nie stosuje się, jeżeli cudzoziemiec, o którym mowa w ust. 1 pkt 8, posiada prawo stałego pobytu.”;

12) w art. 88:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Warunkiem wydania zezwolenia na pracę jest wcześniejsze uzyskanie przez pracodawcę przyrzeczenia i uzyskanie przez cudzoziemca:

- 1) odpowiedniej wizy lub
- 2) zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 3) zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej, lub
- 4) karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej.

3. W przypadku gdy cudzoziemiec posiada:

- 1) odpowiednią wizę lub
- 2) zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 3) zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej, lub
- 4) kartę pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, lub
- 5) tymczasowe zaświadczenie tożsamości cudzoziemca i zaświadczenie, o którym mowa w art. 30a ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 128, poz. 1176, z późn. zm.^[23])

– wydaje się decyzję w sprawie zezwolenia na pracę bez konieczności uprzedniego wydania przyrzeczenia. Decyzję w sprawie zezwolenia na pracę wydaje się także na podstawie ważnego dokumentu podróży lub innego ważnego dokumentu potwierdzającego tożsamość i obywatelstwo, o których mowa w art. 9 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 24 maja 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”,

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Przyrzeczenie i zezwolenie na pracę cudzoziemca są wydawane na wniosek pracodawcy, na czas określony, dla określonego cudzoziemca i pracodawcy, na określone stanowisko lub rodzaj wykonywanej pracy. Zezwolenie wydaje się na warunkach określonych w przyrzeczeniu, na okres nie dłuższy niż:

- 1) czas pobytu określony w odpowiedniej wizie lub
- 2) okres ważności zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 3) okres ważności karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, lub
- 4) okres wskazany w zaświadczeniu wydanym na podstawie art. 30a ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W przypadku gdy przyrzeczenie zostało wydane, zezwolenie wydaje się po uzyskaniu pisemnego potwierdzenia pracodawcy o dacie rozpoczęcia wykonywania pracy przez cudzoziemca. Data rozpoczęcia wykonywania pracy przez cudzoziemca nie może być wcześniejsza niż data wydania decyzji w sprawie zezwolenia na pracę. Na wniosek pracodawcy można przedłużyć przyrzeczenie i zezwolenie na pracę cudzoziemca.”;

13) w art. 90 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W sytuacji, o której mowa w art. 87 ust. 2, minister właściwy do spraw pracy może określić, w drodze rozporządzenia, zakres ograniczeń w sferze wykonywania pracy przez cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mając na względzie ochronę polskiego rynku pracy.”.

Art. 94.

W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn.

zm. [\[24\]](#)) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoby zagraniczne z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej oraz państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które mogą korzystać ze swobody przedsiębiorczości na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, mogą podejmować i wykonywać działalność gospodarczą na takich samych zasadach jak obywatele polscy.”,

b) w ust. 2 w pkt 2 dodaje się średnik i pkt 3 w brzmieniu:

„3) są członkami rodzin w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 24 maja 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr ..., poz. ...), dołączającymi do obywateli państw, o których mowa w ust. 1, lub przebywającymi z nimi.”;

2) w art. 23 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dla zachowujących miejsce stałego pobytu poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) obywateli polskich,
- 2) obywateli państw, o których mowa w art. 13 ust. 1,

3) obywateli państw, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła umowy międzynarodowe, o których mowa w art. 13 ust. 3

– podejmujących działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, właściwość miejscową gminy dla celów ewidencyjnych określa się według głównego miejsca wykonywania tej działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

3) w art. 33 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisy ust. 3 stosuje się odpowiednio do zmiany głównego miejsca wykonywania działalności gospodarczej w przypadku osób, o których mowa w art. 23 ust. 2.”;

4) w art. 85 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do tworzenia oddziałów przez przedsiębiorców zagranicznych z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej oraz państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy mogą korzystać ze swobody przedsiębiorczości na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, przepis art. 13 ust. 1 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 95.

W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 oraz z 2006 r. Nr 46, poz. 326) w art. 43 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Za członków rodzin osób, o których mowa w ust. 2 pkt 4 i ust. 5, uważa się osoby wymienione w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 24 maja 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”.

Art. 96.

W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w podziale zadań i kompetencji administracji terenowej (Dz. U. Nr 175, poz. 1462, Nr 189, poz. 1604 i Nr 267, poz. 2257) w art. 31:

1) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w art. 87 w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Cudzoziemiec może wykonywać pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli posiada zezwolenie na pracę wydane przez marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę pracodawcy.”;

2) w pkt 4:

a) uchyla się lit. a,

b) lit. b i c otrzymują brzmienie:

„b) w ust. 5 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

2) o których mowa w ust. 1 pkt 2 – występuje pracodawca zagraniczny; decyzję w sprawie przyrzeczenia i zezwolenia na pracę wydaje marszałek województwa właściwy ze względu na miejsce realizacji usługi eksportowej;

3) o których mowa w ust. 1 pkt 3 – występuje pracodawca zagraniczny lub podmiot, u którego będzie wykonywane zadanie określone przez delegującego; decyzję w sprawie przyrzeczenia i zezwolenia na pracę

wydaje marszałek województwa właściwy ze względu na siedzibę podmiotu, u którego będzie wykonywane zadanie.”,

c) ust. 6-9 otrzymują brzmienie:

„6. Przyrzeczenie i zezwolenie na pracę cudzoziemca w jednostkach podległych ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, ministrowi właściwemu do spraw kultury fizycznej i sportu, ministrowi właściwemu do spraw nauki, ministrowi właściwemu do spraw turystyki, ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego, ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, ministrowi właściwemu do spraw oświaty i wychowania oraz Prezesowi Polskiej Akademii Nauk wydaje marszałek województwa, jeżeli zostały spełnione warunki określone w przepisach ustawy oraz w odrębnych przepisach.

7. Przyrzeczenie i zezwolenie na pracę wydaje pracodawcy marszałek województwa, uwzględniając sytuację na lokalnym rynku pracy oraz kryteria, o których mowa w art. 8a ust. 1 pkt 1. Marszałek województwa może, w przypadkach uzasadnionych sytuacją na rynku pracy, ograniczyć rodzaj pracy do czynności zarządzających i reprezentacji podmiotu. Marszałek województwa może także uwzględnić przydatność podmiotu dla rynku pracy i gospodarki.

8. Przyrzeczenie i zezwolenie na pracę cudzoziemca są wydawane na wniosek pracodawcy, na czas określony, dla określonego cudzoziemca i pracodawcy, na określone stanowisko lub rodzaj wykonywanej pracy. Zezwolenie wydaje się na warunkach określonych w przyrzeczeniu, na okres nie dłuższy niż:

- 1) czas pobytu określony w odpowiedniej wizie lub
- 2) okres ważności zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 3) okres ważności karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, lub
- 4) okres wskazany w zaświadczeniu wydanym na podstawie art. 30a ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W przypadku gdy przyrzeczenie zostało wydane, zezwolenie wydaje się po uzyskaniu pisemnego potwierdzenia pracodawcy o dacie rozpoczęcia wykonywania pracy przez cudzoziemca. Data rozpoczęcia wykonywania pracy przez cudzoziemca nie może być wcześniejsza niż data wydania decyzji w sprawie zezwolenia na pracę. Na wniosek pracodawcy można przedłużyć przyrzeczenie i zezwolenie na pracę cudzoziemca.

9. Na wniosek właściwego urzędu skarbowego, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub konsula marszałek województwa przekazuje kopie wydanych decyzji.”

Rozdział 9

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 97.

1. Zezwolenia na pobyt, zezwolenia na pobyt czasowy, karty pobytu obywatela Unii Europejskiej oraz dokumenty pobytu wydane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 104, zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.
2. Zezwolenia na osiedlenie się udzielone obywatelom UE oraz członkom ich rodzin na podstawie ustawy z dnia 29 marca 1963 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 1992 r. Nr 7, poz. 30 i Nr 25, poz. 112 oraz z 1995 r. Nr 23, poz. 120), ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2001 r. Nr 127, poz. 1400, z późn. zm.^[25])

oraz ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielone członkom rodzin obywateli UE na podstawie ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o cudzoziemcach lub ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane, o ile ustawy nie stanowią inaczej.

3. Zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich udzielone członkom rodzin obywateli UE na podstawie ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach i dokumenty wydane na podstawie tych ustaw zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane, o ile ustawy nie stanowią inaczej.

4. Posiadanie zezwolenia na pobyt, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich zwalnia obywatela UE z obowiązku zarejestrowania pobytu, o którym mowa w art. 20.

5. Posiadanie zezwolenia na pobyt, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich zwalnia członka rodziny niebędącego obywatelem UE z obowiązku posiadania karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, o którym mowa w art. 20.

Art. 98.

Osobom, które posiadają zezwolenie na pobyt udzielone na podstawie dotychczasowych przepisów, przysługuje prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie niniejszej ustawy.

Art. 99.

Do postępowań w sprawach zezwoleń na pobyt lub zezwoleń na pobyt czasowy, wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy i niezakończonych decyzją ostateczną, stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 100.

Decyzje o przyznaniu pomocy dla cudzoziemców, w sprawie których zostały wszczęte postępowania o nadanie statusu uchodźcy na podstawie ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którzy uzyskali zgodę na pobyt tolerowany, wygasają po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 101.

Dane obywateli UE i członków ich rodzin, zgromadzone w wykazie na podstawie dotychczasowych przepisów, przechowuje się przez okres, na jaki zostały w nim zamieszczone, o ile nie jest to sprzeczne z niniejszą ustawą.

Art. 102.

Dotychczasowe wpisy dokonane w rejestrach prowadzonych na podstawie ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, dotyczące wniosków o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich, cudzoziemcom

będącym obywatelami UE lub członkami ich rodzin i wydanych w tych sprawach decyzji oraz wpisy dokonane w rejestrach prowadzonych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 104, zachowują ważność.

Art. 103.

Dotychczasowy akt wykonawczy wydany na podstawie art. 90 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 93 zachowuje moc do czasu wejścia w życie aktu wykonawczego wydanego na podstawie art. 90 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 93, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 104.

Traci moc ustawa z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 141, poz. 1180, z 2003 r. Nr 128, poz. 1175, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 90, poz. 757).

Art. 105.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 94 pkt 2 i 3 oraz art. 96, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

---

[1]¹ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.Urz. UE L 158 z 30.04.2004, str. 77; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 5, str. 46).

[2]¹ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 15 lutego 1962 r. o obywatelstwie polskim, ustawę z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych, ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 7 września 1991 r. o systemie

oświaty, ustawę z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej, ustawę z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, ustawę z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej, ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, ustawę z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w podziale zadań i kompetencji administracji terenowej.

[3]¹ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 179, poz. 1842 oraz z 2005 r. Nr 90, poz. 757, Nr 94, poz. 788, Nr 132, poz. 1105 i Nr 163, poz. 1362.